

Boží zjevení je Boží zpráva o tom, jaký Bůh sám je. Není to prostá, nezúčastněná informace, ale láskyplné sklonění se k člověku. Proto se také mluví o Božím zjevení jako o sebedílení Boha lidem.

- Boží zjevení obsahuje (1) jednak věci, které můžeme poznat i svými vlastními silami, (2) jednak věci, které sami poznat nemůžeme, protože přesahují naše přirozené síly.

Pro poznání těch druhých Boží zjevení nutně potřebujeme, zatímco pro poznání těch prvních je Boží zjevení vítanou pomocí a ujištěním. Odpovědí na Boží zjevení je na naší straně víra, což je souhlas našeho rozumu a vůle s tím, co nám Bůh o sobě sděluje.

- Boží zjevení se k nám dostává dvěma cestami: v Písmu (Bibli) a skrze posvátnou tradici (předávání nauky). Boží zjevení se naplnilo v Kristu, po kterém už další zjevení být nemůže. Plnost totiž už nejde doplnit. Boží zjevení je tedy obsahově uzavřené, ale můžeme více a lépe pronikat do jeho hloubky. Bibli čteme v církvi a s ohledem na výklad církve a podobně je tomu i s přijímáním Božího zjevení skrze posvátnou tradici. Vždy je třeba postupovat pod vedením církve, která je „sloupem a oporou pravdy“ (1 Tim 3, 15).

Od Božího zjevení v uvedeném všeobecném smyslu (daného všem lidem ke spáse a neomylně předávaného) musíme odlišovat tzv. soukromá zjevení (např. Panny Marie ve Fatimě), která mají svou hodnotu a představují povzbuzení pro naši víru, ale nejsou ke spáse nutná. Církev rozlišuje, která z nich můžeme bez obav akceptovat, ale nezavazuje nás, abychom je přijímali.

zdroje/doporučená četba

Žid 1, 1—3: Proto se tím více musíme držet toho, co jsme slyšeli, abychom nebyli strženi proudem. Jestliže už slovo zákona, které vyslovili andělé, bylo pevné a každý přestupek i každá neposlušnost došla spravedlivé odplaty, jak bychom mohli uniknout my, pohrdneme-li tak slavným spasením? První je zvěstoval sám Pán, a ti, kdo uslyšeli, dosvědčili toto spasení i nám.

Katechismus katolické církve 50—73